HORISONT JA MAA-VÄLISED

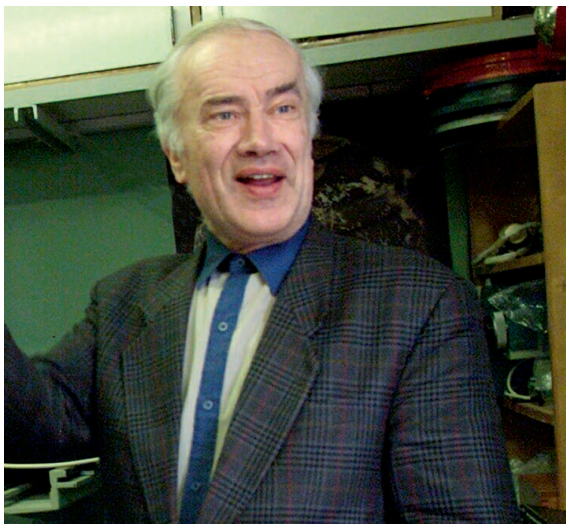

SCANPIX

Uno Veismann

Elemise sajandi kuuekümnendatel aastatel erutas füüsikuid ja astronoome Ameerika Ühendriikide raadioastronoomide hüpotees teistest maailmadest saabuvatest raadiosignaalidest. Kõneaineks oli see ka valmivas Tõravere observatooriumis. Kui minult paluti kirjutist Horisondi avanumbrisse, siis otsustasin selle intrigeeriva teema kasuks. Suhtumine maavälisesse elusse oli tollal entusiastlik-optimistlik, kõne all oli kohe-kohe algav raadioside teiste tsivilisatsioonidega. Neid ootusi ja fantastilisi võimalusi peegeldas ka ilmunud kirjutis, kõmulistest lendavatest taldrikutest suutsin siiski hoiduda.

Tõsisemaks panuseks astronoomia populariseerimisse pean aga järgnenud paaril aastakümnel Horisondis Rein Veskimäe taktikepi all Tõravere astronoomide koostatud artiklite sarja, mis päädis neist terve raamatu koostamisega. Sellest raamatust omakorda sai alguse raamatusari, mille järgmistes köidetes käsitleti Universumi ehitusele ja tekkeloole lisaks meie planeedi ehitust ning atmosfäärinähtusi. See moodustas omamoodi rahvavalgustusliku panuse Eesti haridusse ja kultuuri. Muidugi ei jäänud see Horisondi poolt ainsaks. Praegusaja rohkearvulise populaarteaduslike ja teaduslike ajakirjade maastikul näen Horisondi nišši Inseneeria ja Akadeemia vahel paiknevana.

Algusesse tagasi pöördudes tuleb möönda, et NEID pole ikka veel leitud. Poole sajandi möödumisel ei ole omal ajal tõstatatud probleemid lähenenudki lahendustele. Välja arvatud üks: Maa-taolisi planeete on astronoomid viimastel aastatel avastanud hulganisti. Hulgaliselt on ilmunud ja ilmub edasi samalaadseid lootusi õhutavaid kirjutisi, nagu poolsajandi eest. Küllap NAD ükskord leitakse, kui vaid meie ise vastu peame!

PILDID JOONISTANUD TOOMAS PÄÄSUKE

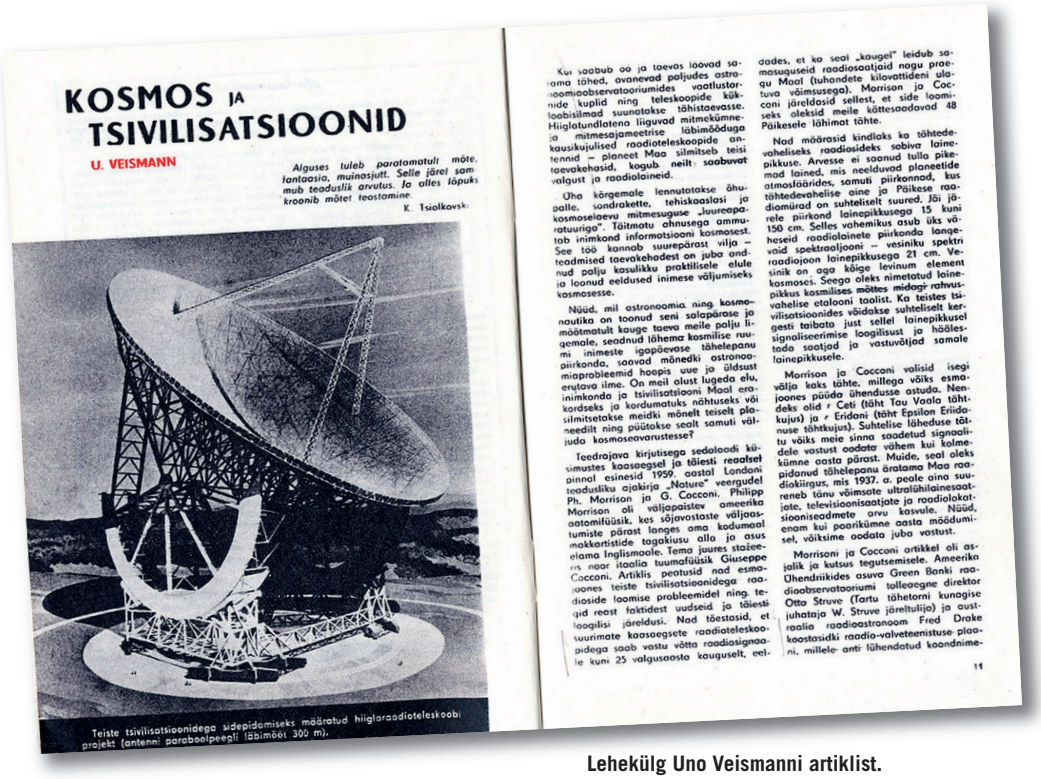

KOSMOS JA TSIVILISATSIOONID

U. VEISMANN

Alguses tuleb paratamatult mõte, fantaasia, muinasjutt. Selle järel sammub teaduslik arvutus. Ja alles lõpuks kroonib mõtet teostamine.

K. Tsiolkovski

Teiste tsivilisatsioonidega sidepidamiseks määratud hiiglaraadioteleskoobi projekt (antenni paraboolpeegli läbimõõt 300 m).

Lehekülg Uno Veismanni artiklist.

Uno Veismann, Horisondi autor alates ajakirja esimesest numbrist, Tõravere observatooriumi kosmoseuuringute labori juhataja 1979–1991, TÜ emeriitdotsent.